

Kinevezték az örökös tagokat választó bizottság tagjait

Rassay Károly, Peidl Gyula és Klebelsberg Kunó az új közgyűlésben?

(A Délmagyarország munkatársától.) A szerdai rendkívüli közgyűlés — mint ismeretes — a tanács javaslata alapján beválasztott két rendes és egy póttagot abba a kijelölt bizottságba, amely az új közgyűlés örökös tagjainak megválasztására tesz majd javaslatot a legközelebbi rendkívüli közgyűlés előtt. A közgyűlés szavazás nélkül, egyhangulag hozott határozattal rendes tagokká Bokor Adolfot és Kiss Ferencet, póttagokul pedig Gárgán Imrét választotta.

Az új közigazgatási törvény értelmében a kijelölt bizottságnak kilenc tagja lesz, illetve hat rendes és három póttagja. A közgyűlés, a főispán és a polgármester küld ebbe a bizottságba két-két rendes és egy-egy póttagot. Csütörtökön délelőtt úgy a főispán, mint a polgármester élt is már ezzel a törvényadta jogával és mindketten kinevezték a bizottság általuk kinevezendő tagjait.

Dr. Aigner Károly főispán Várhelyi József pápai prelátest és dr. Széll Gyula felsőházi tagot nevezte ki rendes taggá, Fekete Ipoly piarista tanárt pedig póttaggá; dr. Somogyi Szilveszter polgármester dr. Tóth Imrét és

dr. Ujj József ügyvédeként rendes, dr. Szeless József ügyvédet pedig póttaggá nevezte ki.

A városban olyan hírek terjedtek el, hogy a polgármester Klebelsberg Kunó kultuszminiszternek szánta az új közgyűlés egyik örökös tagsági tisztségét, mert ezzel is kifejezésre kívánja juttatni ragaszkodását az egyetemépítő miniszter iránt. Kérdést intéztünk erre vonatkozólag a polgármesterhez, aki a következőket mondotta:

— Tényleg szeretném, ha a közgyűlés egyik örökös tagja a kultuszminiszter lehetne, azonban az új közigazgatási törvény ezt lehetlenné teszi, mert a törvény rendelkezései szerint aktív miniszter nem választható meg örökös taggá. Klebelsberg Kunó azonban, mint a város egyik országgyűlési képviselője lehet választott tagja a közgyűlésnek és én azon is leszek, hogy a minisztert Szeged polgársága a törvényhatósági bizottság rendes tagjává válassza. Természetesen nem lenne kifogásom az ellen sem, ha a város polgársága beválasztaná a közgyűlésbe Szeged másik két képviselőjét, Rassay Károlyt és Peidl Gyulát is.

Felekezeti bonyodalmak

dr. Szabó József professzor temetése körül

Miért nem kísérte Bakó László a katolikus temetőbe Szabó József koporsóját?

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyik budapesti esti lap a legélesebb megbotránkozás hangján számol be arról a felekezeti bonyodalomról, amely egy újpesti evangélikus temetés körül keletkezett. Újpesten az történt, hogy egy közismert evangélikus előkelő család hölgytagját eltemették a katolikus temetőben anélkül, hogy a pap a temetőben elvégezhetné volna a gyászszertartást. Az újpesti katolikus plébánia ugyanis szigorú utasítást adott ki, hogy az evangélikus lelkész nem léphet be a temető kapuján papi talárban és ott nem funkcionálhat. Az újpesti evangélikus lelkész ezért a temető kapujában kénytelen-kelletlen sarkon fordult és a halottat pap nélkül vitték a sírig, ahol szertartás nélkül temették el. Az eset igen kínos megütközést keltett Újpesten, ahol azt a maga nemében példátlan botránynak tekintik. A gyászoló család, amelynek igen befolyásos tagjai vannak, már meg is tette a szükséges lépéseket úgy az egyház, mint a világi hatóságok előtt, hogy a történetek miatt a legszigorubb vizsgálat induljon meg.

Újpesten — amint a lap írja — ehhez hasonló incidens még nem fordult elő, mert hosszú évek óta zavartalanul temetkeznek a különböző keresztény-felekezetek a régi katolikus temetőben és a katolikus egyházi hatóságok még soha nem emeltek akadályt a másfelekezeti halottak szertartásos eltemetése elé.

Szegeden a helyzet más. Itt, mint ismeretes, a legszigorubbban vigyáznak a katolikus plébániák arra, hogy

temetőikbe más keresztény felekezeti pap papi minőségben ne tesse be a lábát.

Már régen kifejlődött az a gyakorlat, hogy abban az esetben, ha egy protestáns halottat temetnek a katolikus temetőben, a protestáns lelkész a koporsót a temető kapujáig kíséri, de a temető területére nem teszi, mert nem teheti a lábát. A kaputól a sírig nem kíséri pap a halottat és így a sírnál nem tartanak semmiféle egyházi szertartást.

Eppen ezért keltett feltűnést legutóbb, hogy

dr. Szabó Józsefnek, a hirtelen elhunyt egyetemi tanárnak a koporsóját a belvárosi temetőben egészen a sírig kísérte Kiss Tihamér református segédlelkész,

aki a sírnál papi palástban, szóval teljes és szabályszerűen papi ornátusban elvégezte az előírt gyászszertartást. Ebből sokan arra következtettek, hogy a katolikus egyházi hatóságok engedtek fel-fogásukból. Feltűnt azonban sokaknak az is, hogy dr. Szabó József professzort az egyetemen felállított ravatalnál Bakó László paróchus lelkész bucsúztatta el és a szertartást is itt ő végezte. A temetőbe azonban már a segédlelkész kísérte a

koporsót. Ebből a szokatlan papváltásból sokan furcsa következtetéseket vontak le.

Utánaérdeklődtünk a dolognak és sikerült megbizható helyről megtudnunk a következőket:

Amikor dr. Szabó József egyetemi professzor, az ismert tragikus körülmények között meghalt, a haláleset annyira megviselte ugyancsak református vallású özvegyét, hogy képtelen volt a szükséges intézkedések megtételére. Amikor aziránt érdeklődtek nála, hogy melyik temetőbe kívánja férjét eltemettetni, azt mondotta, hogy odatemessek, ahol a szegedi egyetem elhalt többi tanára nyugszik. Az egyetemi tanárokat eddig — köztük több reformátust is — a belvárosi temetőben, a díszsírhelyek területén temették el. Így Szabó professzor számára is ott szereztek sírhelyet.

Amikor elérkezett a temetés napja és a gyászoló család tagjai megérkeztek Szegedre, meglepődve vették tudomásul azt a szokást, hogy

református halottat Szegeden nem kísérheti el a pap a sírig, ha ez a sír a katolikus temetőben van.

Dr. F. L. pénzügyminiszteri titkár, a gyászoló család egyik tagja, azonnal a belvárosi katolikus plébániára sietett és arra kérte a lelkészi hivatal ott talált képviselőit, hogy kivételesen jussanak fel a tilalmat és engedjék meg, hogy a református lelkész a sírig kísérhesse az elhunyt professzor holttestét és a temetőben elvégezhesse a szertartást. A plébánián azonban a leghatározottabban kijelentették, hogy erről az engedélyről még kivételesen sem lehet szó. Dr. F. L. erre kijelentette, hogy az eset bizonyára kínos feltűnést fog kelteni és tovább érvelt a szigorú álláspont enyhítése mellett.

A plébánián erre telefonálás kezdődött, majd körülbelül egy félóra múlva közölték dr. F. L. pénzügyminiszteri titkárral, hogy

az illetékes fórumok kivételesen felfüggesztik a tilalmat, megengedik, hogy a református lelkész papi palástban átlépje a katolikus temető kapuját,

a halottat a sírig kísérje és a sírnál elvégezze a temetési szertartást, azonban ez a lelkész nem lehet Bakó László.

A pénzügyminiszteri titkár csodálkozva kérdezte meg, hogy miért nem? Azt a homályos választ kapta, hogy Bakó László, a szegedi reformátusok paróchus lelkésze

megsértette a katolikus temetőt.

Így történt azután, hogy Bakó László csak a ravatalnál végezte el a szertartást, de

a halottat Kiss Tihamér segédlelkész kísérte a temetőbe.

A Délmagyarország munkatársa az újpesti és a szegedi esettel kapcsolatban kérdést intézett Bakó Lászlóhoz, aki a következőket mondotta:

— Az újpesti eset engem nem lepelt meg, mert hiszen Szegeden már évek óta érvényesül ez a merev álláspont. Megjegyzem azonban, hogy ez még nem is a százszázalékosan merev katolikus szempont. Az új kánonjogi kódex 1172., 1173. és 1175. kánonjában, bár logikusabb, de sokkal merevebb álláspont érvényesül. A kódex szerint a katolikus temető megszentelt földjében nem katolikus halott egyáltalában nem temethető el. Ha mégis megtörténik, hogy ilyen halottat eltemetnek a katolikus temetőben, akkor súlyos sérelem éri az eklézsiát, amely csak azután engesztelődik, ha a nem katolikus holttestet eltávolítják onnan. Addig még katolikus halottat sem temethetnek el a temetőbe. A Szabó professzor temetése alkalmából bekövetkezett — látszólag örvendetes — fordulatnak csak annyiban tulajdonítok jelentőséget, hogy az eddigi elvi kifogásokat és csupán személyi tilalmat állítottak fel, hogy tudniillik én nem mehetek be a temetőbe és én nem végezhetek ott szertartást. Állítólag azért nem, mert megsértettem a katolikus temetőt. Hogy mikor és mivel sértettem meg, azt magam szeretném a legjobban tudni.

— Részvétellel emlékezem vissza megboldogult elődömre, néhai Beretzk Sándorra, akit szintén nem engedtek be a katolikus temetőbe, aki tehát szintén megsértette a katolikus temetőt. De részvétellel gondolok elkövetkezendő utódokra is, mert egészen bizonyos, hogy ő is meg fogja sérteni a katolikus temetőt. Általában Szegeden a paróchus lelkészek előbb-utóbb sértegetnek. A segédlelkészek azonban többé-kevésbé ezt a lukaszt nem engedik meg maguknak és így szerencsére kéznél vannak egy-egy kényelmetlen helyzet pillanatnyi megoldása érdekében. Természetesen ez csak Szegeden van így, Debrecenben például

Baltazár püspök nem sértette meg a katolikus temetőt

és így nemcsak a temetőben, hanem a temető katolikus kápolnájában is minden akadály nélkül elvégezheti a szertartást. Hasonló a helyzet különben az ugynevezett közös istentiszteletek tartásánál, a zászlók sorbani megáldásánál is: Szegeden tiltja a kódex, vagy akadályozza az összerférhetetlen természetű, sértegető református pap, Hódmezővásárhelyen, Debrecenben és más kálvinista többségű városban azonban minden megy szépen, zavartalanul a maga rendjén. Ott a kódex nem rendelkezik, a református pap békességes természetű. Hiába, ilyen oktalankor vagyunk mi magyar reformátusok: ahol kevesen vagyunk, ott sértegetünk, ahol azonban többségben élünk, ott a csöndes békesség hangulata ömlik el rajtunk s így ott lehet is velünk együtt működni.

Rendelet a közúti hid forgalmáról

Az autóknak szabad előzni

(A Délmagyarország munkatársától) Dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos, a szegedi kapitányság vezetője, rendeletileg szabályozta a közúti hid forgalmát.

A rendelet szerint a gyalogközlekedés a közúti hidon mindig a menetiránynak megfelelő jobboldali gyalogúton történik. A közlekedést megállítás, csoportosulás, vagy bármilyen akadályozni tilos. Gyermekek és beteget szállító kézikocsik, ha több van, csak egymásután a gyalogjárón közlekedhetnek. Egyéb járóművek és szélesebb terhet vivő gyalogosok közlekedése csak a kocsit menetirányában való baloldalon történhetik.

A hidon járóművekkel, vagy lóháton való közlekedés a kocsit csak a menetiránynak megfelelő jobboldalon történhetik. A sebeshajtás tilos, — mondja tovább a rendelet. A hidon személyszállító gépkocsik minden más járóművet előzhetnek, ha az ut szabad. Személyszállító kocsik egymást nem előzhetnek. Teher szállító gépkocsik — személyszállító gépkocsik kivételével minden más járóművet előzhetnek, ha az ut szabad. Fogatok, hárkocsik csak teherkocsikat előzhetnek, gépkocsikat azonban nem. Rugók nélkül való akár üres, akár terhelt kocsik a hidon csak lépésben haladhatnak. A hidról lefelé hajtás mindkét oldalon csak lépésben szabad s itt az előrehajtás vagy elkerülés tilos.

Aki ezen rendelet rendelkezéseit és tilalmait megszegi, vagy bármilyen módon kijátsza, amennyiben cselekménye, vagy mulasztása súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és 100 pengőig terjedhető, behajthatatlanság esetén pedig 5 napig terjedhető elzárással büntetendő.